

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) la 2 mai 2018 – Humbert Jörg Köfler și alții

(Cauza C-297/18)

(2018/C 301/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper

Autoritatea pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Intervenientă: Finanzpolizei

Întrebarea preliminară

Articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei norme naționale care prevede pentru faptele săvârșite din culpă amenzi în quantum nelimitat, în special un minim ridicat al sancțiunii și pedepse alternative, privative de libertate de mai mulți ani?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 8 iunie 2018 – Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal

(Cauza C-378/18)

(2018/C 301/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Intimat: Reinhard Westphal

Întrebările preliminare

- 1) Termenul de prescripție prevăzut la articolul 49 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 ⁽¹⁾ începe să curgă de la data plății ajutorului sau momentul de la care începe să curgă este reglementat potrivit articolului 3 alineatul (1), în speță: articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf prima teză din Regulamentul (CE, EURATOM) nr. 2988/95 ⁽²⁾?
- 2) Normele de prescripție prevăzute la articolul 49 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001, respectiv la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 constituie dispoziții care impun sancțiuni administrative în sensul articolului 2 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95?
- 3) Articolul 52a din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001, care prevede aplicarea retroactivă a normei de prescripție prevăzute la articolul 49 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 se poate aplica prin analogie și la articolul 49 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001?

În cazul în care articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf prima teză din Regulamentul (CE, EURATOM) nr. 2988/95 este aplicabil (prima întrebare), nu mai este necesar să se răspunde la celelalte întrebări; dacă acesta nu este aplicabil, trebuie să se considere că, în cazul în care s-ar răspunde afirmativ la cea de-a doua întrebare, a treia întrebare rămâne fără obiect.

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control privind anumite scheme de ajutoare comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului (JO 2001, L 327, p. 11).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO 1995, L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 66).

Cerere de decizie preliminară introdusă de juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Franța) la 13 iunie 2018 – Procedură penală privind pe YA și AIRBNB Ireland UC – celelalte părți din procedură: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP), Valhotel

(Cauza C-390/18)

(2018/C 301/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Părțile din procedura principală

YA și AIRBNB Ireland UC

Celelalte părți din procedură: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP), Valhotel

Întrebările preliminare

- 1) Serviciile prestate în Franța de societatea *AirBnb Ireland UC* prin intermediul unei platforme electronice operate din Irlanda beneficiază de libertatea de prestare a serviciilor prevăzută la articolul 3 din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 ⁽¹⁾?
- 2) Normele restrictive referitoare la exercitarea profesiei de agent imobiliar în Franța, edictate prin Legea nr. 70-9 din 2 ianuarie 1970 privind intermediarii în materie de tranzacții imobiliare, așa-numita Lege Hogue, sunt opozabile societății *AirBnb Ireland UC*?

⁽¹⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte di appello di Napoli (Italia) la 14 iunie 2018 – I.G.I. Srl/Maria Grazia Cicenia și alții

(Cauza C-394/18)

(2018/C 301/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte di appello di Napoli